

MINŐSÉGI MANÓSÁG LÁTOGATÁS A CONCERTO ZENEHÁZBAN 2024. DECEMBER 15-ÉN

Manó címmel immár hagyománya van a 3-10 éves korosztály számára rendezett négy alkalmat magába foglaló sorozatnak (kéthavonta egy-egy vasárnap, délelőtt és délután). A „Zenék térben és időben” tematikával meghirdetett program első (október 27-i) foglalkozásának pozitív élménye (melyről a Parlando 2024-es 6. számában beszámoltam) arra készítetett, hogy ismételten ellátogassak, hogy megtudjam: mennyire „állandó” a magas tetszési indexet kiváltó összeállítás.

A 2024. december 15-i műsor láttán-hallatán örömmel regisztrálhatom: a tematika változik, a színvonal nem. Az „Ellentétek koncertje” után most a „Hangszerek ünnepén” vehettünk részt. Közeledvén a karácsony, természetesen arról sem feledkezett meg a sok-funkciójú, a műsorfüzetben szerényen „házigazdának” titulált Iván Gábor.

Partnereként egy énekes, 10 hangszeres, és a Mikulás kilenc rénszarvasának megszemélyesítőjeként Méhes Csaba vett részt az egyórás élmény-koncentrátumban. Poénokban most sem volt hiány, sőt, a nyilvánvalóan spontán „gyerekszáj” beszólások további árnyalatokkal gazdagították a hangulatok gazdag palettáját. A felnőtt közönség számára egyaránt kedvesek voltak a

korábról ismert (vagy legalábbis „kiszámítható”) poénok, és a mosolyt fakasztó egyéni ötletek, amelyek Iván Gábor „forgatókönyvírói” széles látókörét és kreativitását dicsérik. Az áttételes-áthallásos lehetőségek tárháza gazdag – mert az Első rénszarvas panaszkodása a sok tennivalóra – mozarti operafigurára is emlékeztetett: Leporellóra, aki fel-alá járkálva dohog a Don Giovanni kezdetén. De sürgés-forgása akár a furfangos sevillai borbélyra (Figaróra) is emlékeztethetett, Rossini kacagtató vígoperájából.

Hamarosan érkezett a Zeneház Angyala, aki beavatta Zenevilág rejtelseibe a rendre érkező rénszarvasokat. A katekizáló ismeretterjesztésnek ez a tréfás formája a játékos tanítás (szinte észrevétlenül csepegtetett tudásanyag) hatásos módja: megmarad a kicsik emlékezetében. S miközben egy-egy tájékoztatáshoz zenei illusztráció járt, játékmódok, hangszínek tudatosod(hat)tak, és közben a konferálások során zeneszerzők neve, művek címe is elhangzott, nemritkán

műfaj-megjelöléssel társulva. Beavatás a zenei terminológia világába, egyszersmind akár a felnőtt-hallgatóság ismereteinek fehér foltjai is csökkenhettek. Történt mindez 12 műsorszámmal, amelyek stiláris sokszínűséget mutattak. Scott Joplin: The Entertainer című örökzöldje szólt, amikor Rudolf (az Első rénszarvas) meghozta a fenyőfát, amelyből karácsonyfa lett a foglalkozás során, amikor egy-egy (éppen szólistaként bemutatott) hangszer képével (vagy ritmusképlettel) díszíthették fel a lelkes vállalkozókedvű gyerekek. A Mennyből az angyal hangjaira érkezett Iván Gábor, akinek „Hull a pelyhes” kis szvitjével folytatódott a műsor. Mint utóbb megtudtam, a délelőtti közönségtől eltérően mutattak rendkívüli tájékozottságot rénszarvas-ismeretből a gyerekek: gyorsan „vették a lapot”, és örömmel konferálták a Mikulás szánkóját húzó rénszarvascsapat új képviselőjét (a műsor végére mindenki megtanulta „sorban” a kilenc nevet...). Ahány szarvas, annyifajta érdeklődés, amely lehetőséget kínál a hangszerek szólójára. Bizet Carmenjéből a 3. felvonás előjátéka a fuvolahangban való gyönyörködésre adott lehetőséget, a Csendes éj hangjaival a hárfa varázsolt el. Dinamizmust hozott a mesevilágba Rimszkij-Korszakov Dongója a klarinét virtuozitásának megcsillogtatásával, majd a hangszerek az énekhangnak adták át a helyet (Lauretta áriája Puccini Gianni Schicchi című egyfelvonásosából). Kacagató jelenetet zárt a We wish you a Merry Christmas hangjaival a tuba, a vonósok Weiner Rókatáncának gondoskodtak utánpótlás rajongótáborról, a xilofonnal „Mazsola” érkezett (Gossec: Gavott), s nem tagadta meg ütős-voltát Iván Gábor, amikor a dobnak gondoskodott hatásos játszanivalóról (A Sárkány lehelete). Az Angels we have heard on high hangjaival csendült ki a hangulatos együttlét – amikor csak azt sajnálhattuk, hogy nem remélhattünk ráadást, mint a nagyszerű koncertek végén.

És ne maradjanak említés nélkül a zenei közreműködők, akik maguk is élvezettel vettek részt a játékban, egyszerre élvezve a szellemes műsort, és annak közönség-reflexióját, a gyerekek spontán örömét. Miközben a tőlük felnőtt-programokban megszokott igényességgel muzsikáltak: Jámbor Anna, Pecze Adrienn – hegedű, Somogyi Judit – brácsa, Karasszon Eszter – cselló, Lőrincz Anita – fuvola, Pápai Ákos – klarinét, Lukács Gergely – tuba, Dzhandá Vitaly, Éles Tibor – timpani, ütő, Petrovic Lenka – hárfa, valamint Szathmáry Judit – ének.

A JÖVŐ ZENEBARÁTAI, VAGY MUZSIKUSAI?

